

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

26 mei 1998

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Patrick Lachaert, André Denys, Jacques Laverge,
Jacques Devolder en Karel De Gucht –**

**houdende wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening,
gecoördineerd op 22 oktober 1996**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Op 27 februari 1997 verspreidde Vlaams minister Eddy Baldewijns een omzendbrief 97/01 die het algemene kader, de inhoud en de timing bepaalt van een BPA voor de aanpassing of uitbreiding van zonevreemde bedrijven.

Na een analyse van deze omzendbrief stellen de indieners vast dat daarin geen elementen om de huidige problematiek op te lossen, worden aangebracht en dat aan de basisoorzaken van de huidige malaise niets wordt veranderd. De omzendbrief 97/01 wordt dan ook onvoldoende geacht.

De nota van de minister blijft uitgaan van een te statische visie. Alle bedrijfsproblemen moeten wachten tot een algemene visie is ontwikkeld in de gemeente en zodra een bepaalde wijziging is doorgevoerd, moeten alle bedrijfsproblemen opnieuw wachten tot een nieuwe gemeentelijke visie gemaakt is. Er wordt ten hoogste een herleiding van de visie tot een deel van de gemeente toegestaan. De ervaring leert dat dergelijke planningsprocedures veel tijd in beslag nemen en altijd langer duren dan verwacht.

Het efficiënte en ordelijke afwerken van één bedrijfsprobleem, los van de afwerking van een algehele planningsprocedure, wordt dus nog steeds afgewezen. Er moeten in de praktijk enkele problemen bij andere bedrijven rijzen om één acuut probleem een adequate oplossing te geven.

Deze benadering, die uitsluitend uitgaat van een planningsoverweging, houdt geen rekening met de bedrijfsrealiteit en staat haaks op een dynamische en flexibele economie.

De nota van de minister brengt geen oplossing voor de rechtsonzekerheid waarmee de sectorale BPA-formule geconfronteerd wordt, en vult de belofte van de minister niet in om een procedure te ontwikkelen voor zonevreemde bedrijven die een afhandeling in vijf maanden vooropstelt.

De enige termijn aanpassing die in het sectoraal BPA wordt opgenomen, komt niet tegemoet aan de belofte om een "volledige" procedure van maximaal vijf maanden in te voeren. Ook deze benadering staat haaks op de twee basisvoorwaarden voor een bedrijfsvriendelijk klimaat : rechtszekerheid en korte procedures bij bedrijfsaanpassing.

Van een andere orde ten slotte zijn een paar bedenkingen bij de formulering van de categorieën zonevreemde bedrijven in het sectoraal BPA. Vooreerst is niet voldoende duidelijk bepaald op basis van welke duidelijke criteria een bedrijf in een zekere categorie moet worden ondergebracht. Vervolgens is het niet duidelijk waarom in de categorieën 3 en 5 niet gehandeld wordt over "nieuwe activiteiten".

Na de anderhalf jaar dat het mogelijk is om het sectorale BPA toe te passen, blijkt overigens dat nog geen enkel is goedgekeurd.

Het BPA als instrument om van het gewestplan af te wijken blijft een uitzonderingsinstrument en de beperkende voorwaarden, opgelegd door de Raad van State ("aantonen dat de bestemming in het gewestplan achterhaald is, bijvoorbeeld door een evolutie van de bevolking, van de economie of niet meer kan verwezenlijkt worden"), zullen aanleiding blijven geven tot verschillende interpretaties, juridische procedures en lange periodes van onzekerheid bij behandeling door een nu reeds overbevraagde Raad van State.

De unanieme rechtsspraak van de Raad van State, zoals onder meer blijkt uit het principe-arrest Heylen Meubelcentrale nr. 29254, 28 januari 1988, R.W. 1988-89, 436, neemt geen zonevreemde BPA's aan als de eerste voorwaarde om van het gewestplan af te wijken nooit is vervuld : ook al wordt de feitelijke bestemming van een perceel grond sedert jaren niet gerespecteerd, toch neemt dit niet weg dat de grond toch nog die bestemming kan krijgen. Met andere woorden : het feitelijke gebruik van een perceel grond is niet bepalend voor het al dan niet achterhaald zijn van de bestemming ervan.

Uit de rechtspraktijk blijkt derhalve dat de Raad van State zelden aanneemt dat een afwijkend BPA aan de eerste voorwaarde voldoet. Een decretaal ingrijpen, namelijk een wijziging aan artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, is noodzakelijk.

Dit voorstel van decreet vertolkt een benadering die concreet, eenvoudig en rechtszeker is. Bovendien behelst dit voorstel de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel dat in het Planningsdecreet staat ingeschreven (zie RSV deel 2, p. 309 – richtinggevend gedeelte en Van de Vijver, p. 208-209, 211, TROS 1996). In het RSV (zie hiervoor) staat daarover expliciet vermeld :

"De basis voor het eigen ruimtelijk beleid op gewestelijk, provinciaal en gemeentelijk niveau en

de samenwerking tussen deze bestuursniveaus zit vervat in het subsidiariteitsprincipe.

Het subsidiariteitsprincipe

Het subsidiariteitsprincipe speelt een belangrijke rol in de structuurplanning die gevoerd wordt op drie niveaus. Het principe kan als volgt omschreven worden. Het subsidiariteitsbeginsel houdt in dat elke inzake ruimtelijke ordening bevoegde overheid zich bezighoudt met die materies die geëigend zijn om op het bewuste niveau geregeld te worden. Beslissingen moeten genomen worden op het meest geschikte niveau. Een beslissing op een hoger niveau is te verantwoorden als het belang en/of de reikwijdte ervan het lagere niveau duidelijk overstijgt. Een hoger niveau treedt slechts op voorzover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door het lager niveau kunnen worden verwezenlijkt¹.

Het subsidiariteitsbeginsel heeft in het raam van de structuurplanning een dubbele doorwerking.

- 1) Het subsidiariteitsbeginsel is bepalend voor de inhoud van de ruimtelijke structuurplannen op de drie niveaus. Dit sluit niet uit dat een ruimtelijk structuurplan (eventueel dwingende) aanwijzingen bevat over de inhoud van de eventuele lagere ruimtelijke structuurplannen. Meer in het algemeen raakt het subsidiariteitsbeingsel niet aan de hiërarchie tussen de drie bestuursniveaus. Een lager ruimtelijk structuurplan kadert binnen het hoger ruimtelijk structuurplan.
- 2) Het subsidiariteitsbeginsel is bepalend voor de taakverdeling met betrekking tot de uitvoering van de ruimtelijke structuurplannen. Dit houdt onder meer in dat de overheid die een ruimtelijk structuurplan opstelde, de uitvoering van delen ervan kan opdragen aan eventuele lagere overheden.

De dubbele werking houdt voor de drie niveaus het volgende in :

1) Het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen

- doet uitspraak over de structuurbepalende elementen van gewestelijk belang en van bovengewestelijk belang ;
- bevat aanwijzingen of desgevallend bindende bepalingen over de inhoud van de provinciale (en eventueel gemeentelijke) structuurplannen, zowel formeel (taakomschrijving) als inhoudelijk (krijtlijnen van de invulling van de taak) ;
- bevat naast bindende bepalingen over de uitvoering die op gewestelijk niveau moet gebeuren, ook bindende bepalingen over de uitvoeringstaken die aan de provincies (en eventueel de gemeenten) opgedragen worden. Deze uitvoeringstaken dienen voor de uitvoering van het RSV.

2) Het provinciaal ruimtelijk structuurplan

- doet uitspraak over de structuurbepalende elementen van bovenlokaal belang die niet van gewestelijk belang zijn ;
- bevat aanwijzingen of desgevallend bindende bepalingen over de inhoud van de gemeentelijke structuurplannen, zowel formeel (taakomschrijving) als inhoudelijk (krijtlijnen van de invulling van de taak) ;
- bevat naast bindende bepalingen over de uitvoering die op provinciaal niveau moet gebeuren, ook bindende bepalingen over de uitvoeringstaken (voor uitvoering van het provinciaal ruimtelijk structuurplan) die aan de gemeenten opgedragen worden.

3) Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan

- doet uitspraak over de structuurbepalende elementen van lokaal belang ;
- bevat bindende bepalingen over de uitvoering ervan door de gemeente.

De werking van de subsidiariteit houdt ook in dat elk van de drie niveaus de verantwoordelijkheid draagt voor de uitvoering van het betreffende ruimtelijk structuurplan. Elk niveau bewaakt dus ook de uitvoering die aan andere instellingen of lagere overheden werd opgedragen.

¹ De omschrijving is ten dele gebaseerd op de omschrijving van het subsidiariteitsbeginsel in artikel 3B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (ingevoegd door het Verdrag van Maastricht).

Tenslotte impliceert het subsidiariteitsbeginsel nog dat provincies en gemeenten de provinciale en gemeentelijke belangen bewaken voor zover die geraakt worden door het hogere planniveau. Dit gebeurt vanuit de ruimtelijke visie die wordt of werd ontwikkeld in het eigen ruimtelijk structuurplan. De inspraakmogelijkheid bij het totstandkomen van het ruimtelijk structuurplan van het hogere niveau biedt daartoe de mogelijkheid."

Dit voorstel, waarvan de inhoud hierna wordt weergegeven, vult dit meer in concreto aan.

Soort omvorming	Hoe	Eindbeslissing
1. Regionale bedrijventerreinen	Gewestplanwijzigingen	Vlaams niveau
2. Lokale bedrijventerreinen	BPA	Vlaams niveau
Zonevrije bedrijfsuitbreidingen > 5 ha	– Verkort : 6 maanden – Rechtszeker : aanpassing wettelijk kader (artikelen 12, 15, 16 en 21 wet stedenbouw)	
3. Zonevrije bedrijfsuitbreidingen < 5 ha	Eensluidende beslissing : – advies schepencollege – gemachtigd ambtenaar – bestendige deputatie (aanpassing artikel 79 wet stedenbouw)	Provinciaal niveau

- a) De gewestplanwijzigingen blijven het instrumentarium om lokaties aan regionale bedrijventerreinen toe te wijzen.
- b) Voor het vastleggen van lokale bedrijventerreinen en zonevrije bedrijfsuitbreidingen van meer dan 5 ha wordt het BPA als instrument vooropgesteld.
- c) De problematiek van zonevrije bedrijfsuitbreidingen en aanpassingen van minder dan 5 ha wordt gedelegeerd naar het korte en bedrijfsgerichte plan van aanleg of de afwijking overeenkomstig artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening.

Om een dergelijke benadering mogelijk te maken zijn een aantal decretale wijzigingen noodzakelijk.

Het doel van dit voorstel van decreet is om aan zonevrije bedrijven op diverse wijzen een stedenbouwkundig instrumentarium aan te reiken :

met name, rekening houdende met een goede ruimtelijke ordening en de basisbeginselen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, aan zonevreemde bedrijven diverse middelen te bieden om aan alle stedenbouwkundige voorschriften te voldoen, hetzij voor de bestaande bebouwing hetzij voor een toekomstige uitbreiding ervan.

Thans stellen vele bestaande, maar zonevreemde bedrijven naar aanleiding van het verlengen en/of vernieuwen van hun milieuvergunning vast dat er voor hun bebouwde gedeelten geen vergunning is, en dat een regularisatievergunning zelfs niet kan worden verkregen, alhoewel ze daar al tientallen jaren activiteiten ontwikkelen. Bovendien kan voor geen enkele toekomstige uitbreiding van het bedrijf stedenbouwkundig een vergunning worden verkregen.

Bovendien zijn die bedrijven dikwijls van een dergelijke omvang dat een vlugge herlocatie financieel en bedrijfsmatig niet mogelijk is.

De aangereikte middelen zijn de volgende :

- invoeging van een artikel 12bis in het decreet betreffende de ruimtelijke ordening : het scheppen van de mogelijkheid voor één derde van de personen die binnen de omtrek van een aan te wijzen BPA wonen, om de gemeenteraad te verzoeken om een bijzonder plan van aanleg te maken ;
- wijziging van artikel 14, derde lid, van hetzelfde decreet : het scheppen van de mogelijkheid om door een bijzonder plan van aanleg af te wijken van het gewestplan daar waar een unanieme rechtspraak van de Raad van State dit thans afwijst. Uit die rechtspraak blijkt dat de feitelijke bestemming (meestal landbouwzone) objectief achterhaald dient te zijn vooraleer van een stedenbouwkundige bestemming conform het gewestplan via een bijzonder plan van aanleg kan worden afgeweken. In bijna alle gevallen is dat niet het geval ;
- wijziging van artikelen 18, 19 en 21 van hetzelfde decreet : het verkorten en vereenvoudigen van de procedure van totstandkoming van het bijzonder plan van aanleg. Opnieuw rekening houdende met de recente rechtspraak van de Raad van State bleek één en ander technisch voor verkorting en vereenvoudiging vatbaar zonder dat het principe van het bijzonder plan van aanleg in vraag wordt gesteld. Op die wijze wordt de goedkeuring van een BPA binnen een termijn van 180 dagen mogelijk en realistisch ;

- invoeging van een artikel 22bis in hetzelfde decreet waarin een nieuw uitvoeringsplan, het kort en bedrijfsgericht plan van aanleg, wordt ingevoerd. Dat nieuwe plan biedt voor één bedrijf specifiek een snelle stedenbouwkundige oplossing, weliswaar rekening houdende met de goede ruimtelijke ordening ter plaatse en de fundamentele beginselen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ;
- wijziging van artikel 43, § 2, van hetzelfde decreet : het opnemen van afwijkingen voor zonevreemde bedrijven met een maximale uitbreiding van 5 ha waarbij een specifieke en korte procedure, wordt ingevoerd.

Patrick LACHAERT

André DENYS

Jacques LAVERGE

Jacques DEVOLDER

Karel DE GUCHT

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In titel I, hoofdstuk IV, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wordt een artikel 12bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 12bis

Een derde van de personen die ten minste achttien jaar oud zijn en die, als eigenaar of niet, wonen binnen de omtrek die ze bepalen en in de belendende huizenblokken, kan de gemeenteraad verzoeken een bijzonder plan van aanleg te maken.

De aanvraag daartoe, die bij ter post aangetekende brief aan het college van burgemeester en schepenen wordt gericht, dient in elk geval het volgende te bevatten:

- 1° de opgave van de omtrek van het voorgestelde plan;
- 2° een uiteenzetting van de behoeften waaraan moet worden voldaan en van de doelstellingen van de vooropgestelde aanleg, rekening houdend met deze behoeften.

Het college van burgemeester en schepenen legt de aanvraag uiterlijk drie maanden na de indiening ervan aan de gemeenteraad voor.

Indien de gemeenteraad de aanvraag verwerpt, wordt zijn beslissing met redenen omkleed. Willigt hij de aanvraag in, dan wordt de procedure aangevangen overeenkomstig artikelen 12, 14, 15, 16, 18, 19, 21 en 22.

De Vlaamse regering stelt de nadere regels voor de uitvoering van dit artikel vast.”.

Artikel 3

In artikel 14, derde lid, van hetzelfde decreet wordt de laatste zin vervangen door wat volgt :

“Afwijkingen zijn mogelijk op grond van onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten of op grond van dringende economische, sociale, culturele of het milieu betreffende behoeften of om budgettaire redenen, die niet bestonden op het ogenblik dat deze plannen werden vastgesteld of goedgekeurd.”.

Artikel 4

In artikel 18 van hetzelfde decreet worden de tweede en derde zin vervangen door wat volgt :

“Deze besturen en openbare instellingen verlenen advies en delen het mee aan het college van burgemeester en schepenen binnen 30 dagen na het toezenden van het voorontwerp- of ontwerpplan. Bij ontstentenis van de ontvangst van het advies binnen deze termijn wordt dit geacht gunstig te zijn.”.

Artikel 5

In artikel 19 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° het derde en vierde lid worden vervangen door wat volgt :

“Binnen 30 dagen na ontvangst van de in artikel 18 bedoelde adviezen of, bij gebreke van die ontvangst, na afloop van de termijn waarbinnen die plaats moest hebben, neemt de gemeenteraad kennis van deze adviezen en neemt het ontwerpplan voorlopig aan.

Na deze voorlopige aanneming onderwerpt het college van burgemeester en schepenen het aan een openbaar onderzoek zowel door aanplakking als door een bericht in het Belgisch Staatsblad en in drie bladen van het Vlaamse Gewest, waarvan een dat verschijnt in de hoofdplaats van de provincie.”;

- 2° het zesde lid en het zevende lid worden vervangen door wat volgt :

“Binnen 30 dagen na het verstrijken van de termijn van het openbaar onderzoek neemt de gemeenteraad kennis van de uitslag van het onderzoek ; hij kan het plan definitief aannemen dan wel beslissen het te wijzigen.

Indien deze wijzigingen in de door de particulieren tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen zijn voorgesteld of daarin neergelegd of noodzakelijk of logisch eraan verbonden zijn of eruit voortvloeien, wordt geen nieuw onderzoek gehouden. In het andere geval geschiedt het nieuwe onderzoek in de vorm en binnen de termijnen, bepaald in dit artikel.”.

Artikel 6

In artikel 21 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste tot derde lid worden vervangen door wat volgt :

“Het plan wordt, samen met de besluiten van de gemeenteraad of de gemeenteraden, de processen-verbaal van onderzoek en de bezwaren en adviezen van de besturen toegezonden aan de bestendige deputatie en de Vlaamse regering.

De bestendige deputatie verleent advies en deelt dit mee aan de Vlaamse regering en de gemeenteraad of de gemeenteraden binnen 30 dagen na ontvangst van het dossier. Zo de bestendige deputatie geen advies verleent binnen de termijn, wordt haar advies geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse regering verleent de gevraagde goedkeuring binnen 35 dagen na ontvangst van het dossier. Zij kan haar goedkeuring afhankelijk stellen van een tijdsgebonden uitvoeringsplan.” ;

2° het zevende en achtste lid worden vervangen door wat volgt :

“Bij ontstentenis van beslissing van de Vlaamse regering binnen de termijn bepaald in het derde lid, wordt het plan, zoals definitief aanvaard door de gemeenteraad, geacht te zijn goedgekeurd, behoudens wat het onteigeningsplan betreft.”.

Artikel 7

Aan titel I, hoofdstuk IV, van hetzelfde decreet wordt een artikel 22bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 22bis

Voor de opmaak van een kort en bedrijfsgericht plan van aanleg gelden volgende regels :

- 1° de gemeenteraad beslist tot het maken van een kort en bedrijfsgericht plan van aanleg, dat kadert in de ruimtelijke ordening van de gemeente en dat overeenstemt met de basisbeginselen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ; het college van burgemeester en schepenen stelt een ontwerper aan;
- 2° de ontwerper zendt het voorontwerpplan door bemiddeling van het college naar de door de Vlaamse regering aangewezen besturen en openbare instellingen, conform het besluit van 2 februari 1994 van de Vlaamse regering tot uitvoering van het artikel 20 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 ;
- 3° binnen 30 dagen na het toezenden van het voorontwerpplan verlenen de besturen en de openbare instellingen schriftelijk advies, zoniet wordt het advies geacht gunstig te zijn. Indien dat nuttig is, wordt binnen 15 dagen na het toezenden van het voorontwerp een coördinatievergadering gehouden met de betrokken administraties (AROHM, landbouw, economie, milieu). Van deze coördinatievergadering wordt een schriftelijk verslag opgesteld;
- 4° het plan wordt op de eerstvolgende zitting van het college van burgemeester en schepenen aangepast door dat college ; het plan wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek dat 30 dagen duurt. Gedurende deze periode moet de gemeenteraad geraadpleegd worden en een schriftelijk gemotiveerd advies uitbrengen;
- 5° het college van burgemeester en schepenen maakt op zijn eerstvolgende zitting proces-verbaal op van sluiting van het onderzoek en antwoordt gemotiveerd op de geformuleerde bezwaren uit het openbaar onderzoek en op het advies van de gemeenteraad. Binnen 30 daaropvolgende dagen neemt de gemeenteraad kennis van het onderzoek; hij kan het plan definitief aannemen dan wel beslissen het te wijzigen; in het laatste geval wordt een nieuw onderzoek gehouden in de vorm en binnen de termijnen, bepaald in dit artikel. Daarna maakt het college van burgemeester en schepenen het ontwerp,

samen met de bezwaren uit het openbaar onderzoek, het advies van de gemeenteraad, het gemotiveerd antwoord van het college van burgemeester en schepenen en de beslissing van de gemeenteraad aan de bestendige deputatie en aan de Vlaamse regering over;

- 6° de bestendige deputatie brengt binnen 30 dagen na de definitieve aanneming door de gemeenteraad advies uit; zoniet wordt het advies geacht gunstig te zijn;
- 7° de Vlaamse regering verleent haar goedkeuring binnen 60 dagen vanaf de definitieve aanneming door de gemeenteraad; zoniet wordt het plan geacht te zijn goedgekeurd;
- 8° het plan treedt in werking 15 dagen na de bekendmaking van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse regering in het Belgisch Staatsblad."

Artikel 8

In artikel 43, § 2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° aan het zesde lid wordt een d) toegevoegd, dat luidt als volgt :

“d) hetzij het verbouwen of het uitbreiden van bestaande vergunde bedrijfsgebouwen op dezelfde plaats of het verbouwen of uitbreiden van bestaande bedrijfsgebouwen met een vergunning binnen de onmiddellijke omgeving ervan.

Het afwijkende advies kan worden verleend op voorwaarde dat op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet :

- ofwel de bedrijfsgebouwen geheel of gedeeltelijk een bestemming hebben die afwijkt van de bestemming bepaald in het ontwerp-gewestplan of gewestplan ;
- ofwel de bedrijfsgebouwen gelegen zijn in de industriegebieden en wensen uit te breiden naar gebieden met een andere bestemming omdat er geen bedrijfstechnisch geschikte uitbreidingsmogelijkheden bestaan in het betrokken industriegebied.

In afwijking van alle desbetreffende wettelijke bepalingen wordt de aanvraag ingediend bij het college van burgemeester en schepenen dat over iedere aanvraag een advies uitbrengt en dit advies binnen een termijn van 30 dagen na het afleveren van het ontvangstbewijs van de vergunningsaanvraag, samen met deze aanvraag doorzendt aan de bestendige deputatie. Van de beslissing van de bestendige deputatie wordt aan de vergunningsaanvrager en het college van burgemeester en schepenen kennis gegeven binnen een termijn van 60 dagen na de datum van afgifte van het ontvangstbewijs.

Bij weigering van de vergunning kan de bouw-aanvrager hoger beroep indienen bij de Vlaamse regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 53, § 2." ;

- 2° na het achtste lid wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

“De verbouwing of uitbreiding van bedrijfsgebouwen kan slechts geschieden binnen de ruimte die onmiddellijk aansluit bij het bedoelde bedrijfsgebouw met een maximale oppervlakte van 5 ha. Zij kan maximaal leiden tot een volumevermeerdering van 100% van het bestaande volume binnen een periode van vijf jaar te rekenen van de datum van de eerste overeenkomstig deze bepaling verkregen, niet vervallen bouwvergunning zonder dat zij 5 ha mag overschrijden. ”.

Patrick LACHAERT

André DENYS

Jacques LAVERGE

Jacques DEVOLDER

Karel DE GUCHT
